

Φθιώτιδος Συμεών: «Η Παναγία μας πηγή υπομονής και καρτερίας»

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Με την παρουσία χιλιάδων πιστών από περιοχές της Θεσσαλίας και της Στερεάς Ελλάδος εορτάσθηκε και φέτος η εορτή της Θαυματουργικής Ευρέσεως της Ιεράς Εικόνας Παναγίας Ελεούσης στην Ιερά Μονή Παναγίας Φανερωμένης Ξυνιάδος.

Στις Ιερές Ακολουθίες, στον Πανηγυρικό Εσπερινό, την πάνδημη Ιερά Λιτανεία, στον Πανηγυρικό Όρθρο και στην Θεία Λειτουργία ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών πλαισιούμενος από τον πολίο Καθηγούμενο, Γέροντα και Κτήτορα της Μονής, Αρχιμ. π. Αθανάσιο Σύρο.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm) και από διαδικτύου.

Στον Εσπερινό **ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών** αναφέρθηκε στον στίχο του Δοξαστικού των Αποστίχων όπου ο ιερός υμνογράφος τονίζει ότι η Παναγία μας συγκαλεί σε μία «πανδαισίαν μυστικήν» και χαρακτηριστικά τόνισε:

«Σήμερα μας καλεί όλους μας η Παναγία μας σε μία πανδαισία και αξίζει πραγματικά να σκεφτούμε αυτήν την εικόνα, αυτή την πρόσκληση, την οποία απευθύνει η Παναγία μας και κατά πόσο αυτό το οποίο μας προσφέρει και στο οποίο μας προσκαλεί, κατά πόσο πράγματι το ζούμε, κατά πόσο ταιριάζει αυτή η «μυστική πανδαισία» με αυτήν την «φωναχτή πανδαισία», γιατί εδώ έχουμε συγκεντρωθεί με τη Χάρη του Θεού χιλιάδες άνθρωποι, γιατί μας κάλεσε η Παναγία μας από τη Φθιώτιδα, από τη Θεσσαλία, από τη Στερεά Ελλάδα, από διάφορα μέρη της πατρίδας μας και όπως είναι φυσικό όταν βρισκόμαστε χιλιάδες άνθρωποι σε έναν τόπο είναι φυσικό να υπάρχει πανηγυρικός τόνος, να υπάρχει μία ζωννή ατμόσφαιρα. Είναι και η ανάγκη που έχουμε να επικοινωνήσουμε μεταξύ μας, αλλά ακόμα και η δυσκολία την οποία μας προσφέρει ο καύσωνας, οι καιρικές συνθήκες, η στενότητα του χώρου ή ακόμα και η δική μας αδυναμία.

Και πάλι τίθεται το ερώτημα πώς είναι δυνατόν λοιπόν σε μία τέτοια πανηγυρική και λαμπρή πανδαισία εμείς να ζήσουμε μία μυστική πανδαισία;

Ο κάθε ένας ζει το Μυστήριο της Θεοτόκου, το Μυστήριο της Παναγίας, το ζει με έναν πολύ προσωπικό τρόπο, μυστικό μέσα στην καρδιά του, γιατί ο κάθε άνθρωπος, όπως και κάθε παιδί, μπορεί σε μία οικογένεια να υπάρχουν πολλά αδέλφια, αλλά η μάνα είναι μία, η οποία έφερε τα αδέλφια αυτά στον κόσμο ακόμα και αν είναι δίδυμα και τρίδυμα, να βγήκαν ταυτόχρονα από τα σπλάχνα της

μάνας, δεν παύει το κάθε παιδί να έχει μία προσωπική σχέση με τη μητέρα. Μπορεί όλοι μαζί να αναφωνούν το όνομα το ιερό και άγιο της μάνας αλλά κάθε παιδί έχει τη δική του προσωπική μυστική σχέση και μάλιστα την διεκδικεί και την θέλει αυτήν την σχέση, θέλει να αισθάνεται ότι υπάρχει κάτι το ιδιαίτερο, κάτι το προσωπικό, να αισθανθεί ότι η μάνα του τον καταλαβαίνει και δεν βλέπει τα αδέρφια σαν μία ομάδα προσώπων, σαν μία παρέα, σαν μία συλλογικότητα, σαν μία συντροφιά.

Μπορεί να είμαστε όλοι μαζί μέσα στην αγκαλιά της μάνας μας αλλά ο καθένας έχει τη δική του προσωπική σχέση γι' αυτό και η μάνα γνωρίζει με κάθε λεπτομέρεια τις ιδιαιτερότητες που έχει το κάθε της παιδί κι αλλιώς θα προσεγγίσει το ένα, αλλιώς το άλλο, αλλιώς θα μιλήσει στο ένα, αλλιώς στο άλλο, αλλιώς θα διαχειριστεί τις ανάγκες του ενός αλλιώς του άλλου.

Έτσι συμβαίνει και με την Παναγία μας. Είναι πράγματι κοινή μητέρα όλων μας. Είμαστε όλοι παιδιά της, είμαστε όλοι στην αγκαλιά της αλλά κάθε ένας από εμάς προσωπικά έχει το δικαίωμα και το προνόμιο να έχει μία μυστική προσωπική σχέση μαζί Της, έχει το δικαίωμα και το προνόμιο να μπορεί να Της μιλά για τα δικά του θέματα, τη δική του προσωπικότητα, να Της ανοίγει τη δική του καρδιά. Μπορεί να υπάρχουν αιτήματα, τα οποία να είναι κοινά σε όλους μας.

Όλοι προσευχόμαστε για την υγεία, για την ειρήνη, για την ησυχία, για την καταλλαγή, για την καλοσύνη πάνω στον κόσμο, αλλά και ο καθένας από μας έχει την ανάγκη κάποια προσωπική προσευχή, κάποιο ιδιαίτερο αίτημα, με κάποιον ιδιαίτερο τρόπο να ανοίξει την καρδιά του και να μιλήσει στην Παναγία κι αυτό είναι η «μυστική πανδαισία» και αυτό είναι που μας δίνει τη δυνατότητα να ζήσουμε το Μυστήριο της Παναγίας μας μέσα στην καρδιά μας, μέσα στον εσωτερικό μας κόσμο ώστε με ενότητα με την Παναγία μας, ενωμένοι μαζί της, να μπορούμε να γίνουμε όπως λένε οι Πατέρες της Εκκλησίας και εμείς «κατά χάριν Θεοτόκοι», να γεννήσουμε και εμείς τον Χριστό μέσα στην καρδιά μας, να μορφώσουμε «νουν Χριστού» όπως λέει ο Απόστολος των Εθνών Παύλος, να μεγαλώσει ο Χριστός μέσα μας, όπως τον μεγάλωσε η Παναγία μας κατ' ουσίαν μέσα στα Άγια και Άχραντα Σπλάχνα Της, έτσι και εμείς «κατά χάριν» με την πνευματική μας ζωή, με την αγάπη μας προς το πρόσωπό Της, με τη σχέση μας μαζί της να γεννήσουμε το Χριστό μέσα στην καρδιά μας και μέσα στη ζωή μας, να φανερώνουμε τον Χριστό στην καθημερινότητά μας, να αποδεικνύεται ότι είμαστε ακόλουθοι της Παναγίας, ότι είμαστε μαθητές και μαθήτριες της Παναγίας, ότι είμαστε μέλη τίμια της συνοδείας Της, όπως ήταν οι γυναίκες που την ακολούθησαν και στο Γολγοθά και στην Ανάσταση και στην Ανάληψη και στην Πεντηκοστή».

Ακολούθησε **πάνδημη Ιερά Λιτανεία της Θαυματουργού Εικόνας στους δρόμους της Ξυνιάδος**, συνοδεία της Φιλαρμονικής του Δήμου Καρδίτσας, συλλόγων και φορέων του τόπου και χιλιάδων πιστών από την Θεσσαλία και την Στερεά Ελλάδα.

Στο κήρυγμά του κατά την Θεία Λειτουργία, ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Η Εύρεση της Θαυματουργού Εικόνας της Παναγίας μας την οποίαν εορτάζουμε κάθε χρόνο τούτη την ημέρα είναι ένα ακόμα δώρο, μία ακόμα ευεργεσία από τις δισεκατομμύρια ευεργεσίες τις οποίες έχει πραγματοποιήσει η Παναγία μας στο ανθρώπινο γένος, μία ακόμα ευεργεσία είναι και αυτή.

Ευεργεσία μεγάλη γιατί αυτός εδώ ο τόπος, χάρη στην Θαυματουργό Εικόνα της Παναγίας μας έχει κατασταθεί ως τόπος αγιάσματος, ως τόπος ευλογίας, ως τόπος χάριτος.

Δεύτερον είναι μεγάλη ευεργεσία, γιατί μας δίνει τη δυνατότητα σε αυτόν εδώ τον τόπο τον ευλογημένο και αγιασμένο κάθε έτος να πραγματοποιείται Σύναξη, να συγκαλούνται οι πιστοί και να βρισκόμαστε όλοι εδώ από κοντά κι από μακριά, να συμπροσευχόμαστε μαζί, να επικοινωνούμε όλοι μαζί με το πρόσωπο της Παναγίας μας.

Και τρίτον είναι μεγάλη ευεργεσία, γιατί μας δίνεται η δυνατότητα να ξανακοιτάξουμε το πρόσωπο της Παναγίας μας, να πάρουμε δύναμη για τη ζωή μας, να πάρουμε κουράγιο στα προβλήματά μας, αλλά και να πάρουμε και έμπνευση στο δρόμο της ζωής μας, γιατί είναι τόσες πολλές οι αρετές της Παναγίας μας, ανεξάντλητες, τόσες που δεν υπάρχει ανθρώπινο στόμα που μπορεί να τις αριθμήσει ή να τις υμνήσει.

Είναι τόσο ανυπέρβλητο το μεγαλείο της Παναγίας μας που και αν ακόμα ένα ψιχουλάκι, ένα μικρό πετραδάκι, μία τριχούλα, κάτι ελάχιστο, μία ανάσα από την αύρα της Παναγίας μας, αν πάρουμε στην ζωή μας, η ζωή μας θα αλλάξει ριζικά.

Η Παναγία μας ως Μητέρα είχε ανεξάντλητη υπομονή. Τεράστια υπομονή, γιατί ως Μάνα πόνεσε πάρα πολύ και μάλιστα όπως γνωρίζουμε ο πόνος, τον οποίον υπέστη στο πρόσωπο του Χριστού δεν είχε κανένα ίχνος δικαίου πάνω του. Και οι μανάδες οι δικές μας και όλες οι μανάδες υποφέρουν από τα παιδιά τους, αλλά δεν είναι πάντοτε άδικος ο πόνος, κάπου μπορεί να έχουν φταίξει και τα παιδιά σε κάτι ή μπορεί να έχουν μία ευθύνη, πονάει μία μάνα ας πούμε που έχει το παιδί της στην φυλακή, όμως για να βρεθεί εκεί μπορεί να υπήρξαν και κάποια λάθη, κάποιες επιπολαιότητες είτε από το ίδιο το παιδί του είτε κι από την οικογένεια κι από το περιβάλλον. Η Παναγία μας πόνεσε, ενώ υπέφερε παντελώς άδικα ο τέλειος Θεός και ο τέλειος Άνθρωπος. Η Παναγία μας υπέμεινε τα πάνδεινα για αυτόν ο οποίος υπήρξε και είναι ο Δημιουργός του κόσμου, η ζωή του παντός.

Η Παναγία μας να γεννήσει το Χριστό στα κλεφτά, μέσα στη φτώχεια, μέσα στο κυνηγητό, μέσα στο κατατρεγμό. Υπέμεινε τις πρώτες μέρες της γέννησης του Χριστού να πάρει το δρόμο της προσφυγιάς, να φύγει στην Αίγυπτο, να βρεθεί ξένη, να βρεθεί οδοιπορούσα, υπέμεινε όλα αυτά μέχρι τη μεγάλη οδύνη του Σταυρού να δει τον Υιό και Λόγο της, τον Υιό της να ανεβαίνει πάνω στο Σταυρό και να πεθαίνει για τη σωτηρία του κόσμου όμοιος και χειρότερα με τους ληστές και τους κακούς, διότι Τον σταύρωσαν με τον πλέον ατιμωτικό τρόπο χωρίς ουσιαστικά δίκαιη δίκη, χωρίς κανένα δικαίωμα και ταυτίζοντας Τον με τους ληστές και κακούργους και απατεώνες και κακοποιούς του τότε κόσμου.

Και συγχρόνως βιώνει και την υπομονή, ακόμα και τη χαροποιό υπομονή ακόμα και στην Ανάληψή Του ο Κύριος μας που σήμερα αποδίδεται η εορτή δεν την παίρνει μαζί Του εκείνη την ώρα στους ουρανούς αλλά την αφήνει παρηγοριά, στήριγμα μαζί με τους μαθητές, γιατί ακριβώς είναι το εδραίωμα της Εκκλησίας η Παναγία μας. Ότι είναι η Εκκλησία είναι κι η Παναγία και ότι η Παναγία είναι κι η Εκκλησία και δεν υπάρχει Εκκλησία χωρίς την Παναγία γι' αυτό είναι πολύ σημαντική η παρουσία της και ακριβώς είναι ακόμα πιο σημαντικό ότι οι Απόστολοι εκ περάτων θα συναθροιστούν στο χωρίο της Γεσθημανή κατά τη Μετάστασή της ακριβώς για να φανερωθεί και με αυτό τον τρόπο η εκκλησιολογική διάσταση της προσωπικότητας της Παναγίας μας και μετά να βρεθεί και αυτή μέσα στην αγκαλιά της Παναγίας Τριάδος, «τα δευτερεία της Τριάδος έχουσα, Θεόν μετά Θεός» όπως ψέλνει η Αγία μας Εκκλησία.

Σημαντικότες λοιπόν ευεργεσίες κι αν πάρουμε λίγο δύναμη από αυτή την υπομονή της Παναγίας μας τα δικά μας βάσανα, για τα δικά μας προβλήματα, αν αντλήσει υπομονή η κάθε μητέρα που είναι ανυπόμονη, που έχει αγωνίες, ανασφάλειες, καχυποψίες, φόβους, δειλίες, που σκέφτεται χίλια δυο, που ο λογισμός της την ταραάζει, τη συνταράσσει, τρέχει από δω, τρέχει από κει, δε μπορεί να ηρεμήσει, νομίζω το νηφάλιο πρόσωπο της Παναγίας μας, η μητέρα της

υπομονής η Παναγία μας, μπορεί να αποτελέσει πηγή υπομονής, πηγή καρτερίας, πηγή αντοχής, πηγή δύναμης και πηγή θάρρους, τα οποία τα έχουμε τόσο πολύ ανάγκη».

Προ της απολύσεως **ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών** ανέγνωσε την Αρχιερατική ευχή εις διακονίαν αποστελλομένους σε δύο Ιεροψάλτες, στον Πρωτοψάλτη κ. Γεώργιο Αργυρό και στον Ιεροψάλτη κ. Κωνσταντίνο Γκαντέλο, ώστε να διακονούν στις Ενορίες που ψάλλουν στην Επαρχία Δομοκού και τους ιερείς στο Ιερό Βήμα.

Ο Γέροντας Καθηγούμενος Αρχιμ. π. Αθανάσιος με την απλότητα που τον διακρίνει και την υπερβάλλουσα αγάπη του ευχαρίστησε με λόγους υϊκής αγάπης τον Σεβασμιώτατο για την πατρική του στήριξη και αγάπη, τόσο προς το πρόσωπό του, όσο και στην Αδεφλότητα της Μονής και σε όλη την περιοχή.

Ανάμεσα στους χιλιάδες προσκυνητές, παραβρέθηκε ο Δήμαρχος Δομοκού κ. Χαράλαμπος Λιόλιος, συνοδευόμενος από Αντιδημάρχους και μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου.

Τέλος ο κ. Συμεών ανακοίνωσε ότι το Σάββατο 6 Ιουλίου 2024 το πρωί θα τελέσει στο Καθολικό της Μονής την εις διάκονον χειροτονία του εκ των αδελφών της Μονής, μοναχού π. Χρυσάνθου κατόπιν σεπτής προβλήσεως και συμμαρτυρίας του πολιού Καθηγουμένου της Μονής, Γέροντος π. Αθανασίου.

[Πατήστε ΕΔΩ για περισσότερες φωτογραφίες](#)